

Szabó Alexandra beszámolója Szczecin-ből

Összesen 22-en vettünk részt a programban, voltak portugálok, spanyolok, olaszok, ciprusiak, lengyelek, szlovákok, szlovének, bolgárok és törökök rajtunk kívül. Mondhatni igazán multikulti csapat gyűlt össze, külön napot kaptunk arra, hogy megismerjük egymást, ami a létszámot tekintve nem csoda.

Hozzáállást és aktivitást nézve tökéletes csapat voltunk. Mindenki lelkesen csinálta végig a feladatokat, leginkább csapatban kellett dolgozni, ami a tréning tanulási folyamatának nagy részét tette ki. Olyan témákat jártunk körül együtt, mint a kooperáció, a projekt menedzsment, az interkulturális tanulás folyamat egy projekt megvalósítás során, az Erasmus+ nyújtotta lehetőségek, de volt lehetőségünk arra is, hogy a saját kreativitásunkat felhasználva teljesen új ötletekkel álljunk elő, akár már a megvalósításukon gondolkozva, összefogva is.

Olyan feladatok és workshopok álltak a rendelkezésünkre, amelyek alapos és mély betekintést nyújthattak még a kezdőknek is (én is az vagyok) az ilyen projektek megvalósításának módszereibe, és amelyek segítettek megérteni és elsajátítani azokat a praktikákat, amelyekkel minőséggel tölthetjük meg őket.

Számomra eleinte nehéznek tűntek a feladatok, de a játékosságuk, a csapatmunka, és a meglepő eredmények felkeltették az érdeklődésemet olyannyira, hogy önmagam fejlesztésére és gondolkodásra motiváltak. Volt, hogy kudarcnak éltem meg egy feladatot, amelyben veszítettünk, de pont az volt a lényege a programnak, hogy együtt éljük meg és dolgozzuk fel mind a kudarcot, mind a sikert. Ez előrébb vitt minket, egyenként és közösséggé is.

Már ott is felismertem, és most is belátom, hogy a koordinátorok remek feladatokat készítettek elő nekünk ehhez, nem csak magamon, hanem a többiekén is láttam, hogy mindenkinek nagyon hasznos együtt töltött egy hét volt ez. Mindenkin látszott a fejlődés, bennem személy szerint elég meghatározó változásokat idézett elő. Konkrét célokat tűztem ki magam elé, új nézőpontom van a saját szakmai életemre, és emocionálisan, emberileg is fejlesztő hatással bírt.

Természetesen hab volt a tortán, hogy mindezt nemzetközi keretek között sikerült megvalósítani, hiszen e nélkül nem is lett volna ilyen élmény, ilyen minőségű ez a folyamat. Egy kicsit már a bőség zavarában szenvedtem a rengeteg országtól és kultúrától, amelyekkel találkoztunk szó szerint, és a feladatok során. Csak el kell képzelni, hogy milyen lehet egy 5-6 fős csapatban, 5-6 különböző kultúrájú, gondolkodású és világnézetű emberrel együtt dolgozni, akiket ha úgy vesszük, alig ismerünk. Hát, elég nagy élmény, és olykor nagyon vicces tud lenni.

Mivel ugyanebben a városban voltam 2 hónapig EVS önkéntes 2015 nyarán, így számomra kimondottan családias és szívet melengető érzés volt visszatérni. Ismerős helyszín és barátok vártak vissza, ami nagyon jó érzés volt. Az újonnan szerzett ismerősök és barátok arcát pedig nap mint nap beleképzelem az itthon, az utcán sétálgató emberek arcának helyére, egyszerűen csak emlékezetembe véstem őket, egytől-egyig mindenkit, egy-egy kedves emlékekkel, beszélgetéssel, nevetéssel, közös élménnyel megpecsételve.